Korach, Haftarah

I Samuel 11:14-12:22

(14) Samuel said to the people, "Come, let us go to Gilgal and there inaugurate the monarchy." (15) So all the people went to Gilgal, and there at Gilgal they declared Saul king before the LORD. They offered sacrifices of well-being there before the LORD; and Saul and all the men of Israel held a great celebration there. (1) Then Samuel said to all Israel, "I have yielded to you in all you have asked of me and have set a king over you. (2) Henceforth the king will be your leader. "As for me, I have grown old and gray—but my sons are still with you and I have been your leader from my youth to this day. (3) Here I am! Testify against me, in the presence of the LORD and in the presence of His anointed one: Whose ox have I taken, or whose ass have I taken? Whom have I defrauded or whom have I robbed? From whom have I taken a bribe to look the other way? I will return it to you." (4) They responded, "You have not defrauded us, and you have not robbed us, and you have taken nothing from anyone." (5) He said to them, "The LORD then is witness, and His anointed is witness, to your admission this day that you have found nothing in my possession." They responded, "He is!" (6) Samuel said to the people, "The LORD [is witness], He who appointed Moses and Aaron and who brought your fathers out of the land of Egypt. (7) Come, stand before the LORD while I cite against you all the kindnesses that the LORD has done to you and your fathers. (8) "When Jacob came to Egypt,...your fathers cried out to the LORD, and the LORD sent Moses and Aaron, who brought your fathers out of Egypt and settled them in this place.

שמואל א י"א:י"ד-י"ב:כ"ב

(יד) ויאמר שמואל אל־העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: (טו) ויַלְכוּ כל־העם הגלגל וימלכו שם את־שאול לְפָנֵי יָהֹוָהֹ בַּגִּלְגַּׁל וַיִּזְבָּחוּ־שֵׁם זְבַחֵים שַׁלְמֵים לְפָנֵי יָהוָה וַיִּשְׁמַח שם שַאוּל וכל־אנשי ישראל עד־מאד: {פ} (א) וַיֹּאמֵר שַמוּאָל אֵל־כַּל־יִשְׁרָאֵל הַנָּהֹ שַמַעַתִּי בַקּלָכָם לָכַל אַשֶּר־אַמַרַתַּם לִי וַאַמַלִידְ עַלֵיכֵם מַלַדְ: (ב) וַעַתְּה הָנָה הַמֵּלֶדְן מִתָהַלֶּדְ לִפְנֵיכָם וַאֲנִי זָקַנְתִּי וַשַּׂבִתִּי וּבַנֵי הָנֵּם אָתָכֵם וַאֲנִי הָתָהַלֵּכְתִּי לפניכם מנערי עד־היום הזה: (ג) הנגי ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את־שורןמי לַלְּחָתִּי וַחֲמָוֹר מֵי לַלָּחָתִּי וָאָת־מֵי עַשַּׁקְתִּיׁ אָת־מִי רַצּׁוֹתִי וּמַיַּד־מַיּ לַקַּחָתִּי כֿפַר וָאַעֶלִים עִינֵי בָּוֹ וָאַשֵּׁיב לָכֵם: (ד) וַיָּאֹמְלוּ לָא עֲשַׁקְהָּנוּ וְלָא רַצוֹתָנוּ וִלֹא־לָקַחִהָּ מיַד־אָישׁ מָאַוּמָה: (ה) וַיֹּאמֶר אַלִיהָם עַד יָהֹוָה בַּכָּם וְעֵד מִשִּׁיחוֹ הַיִּוֹם הַזָּה כֵּי לְא מצאתם בּיַדִי מאוּמה וַיִּאמר עד: {פּ וויאמר שמואל אַל־הַעָם יְהוֹה אַשׁר (ו) וַיִּאמר עַשַׂה אַת־מֹשֵׁה וָאֵת־אַהַרון וַאֲשֵׁר הַעֵּלֵה אָת־אַבֹתִיכֵם מַאָרֵץ מִצְרַיִם: (ז) וְעַתַּה הַתְיַצְבַוּ וָאִשַּׁפְטֵה אָתָּכֵם לְפָנֵי יִהֹוָה אֵת בָּל־צִּדְקוֹת יָהֹוָה אֲשֵׁר־עַשֵּׁה אִתְּכֵם וָאָת־אָבוֹתֵיכֵם: (ח) כַּאַשֶׁר־בָּא יַעַקֹב מצרים ויזעקו אבותיכם אל־יהוה וישלח יָהֹוָה אַת־מֹשָה וְאַת־אַהַרֹן וַיּוֹצִיאוּ אָת־אֵבְתֵיכֶם מִמְּצְרַיִם וַיֹּשְבִוּם בַּמַקוֹם הַוָּה: (ט) וַיִּשְׁכְּחוּ אֱת־יִהֹוָה אֱלֹהֵיהֵם וַיִּמְכָּר אֹתָׁם בְּיַד סִיסְרָא שַׁר־צְבָּא חָצׁוֹר (9) But they forgot the LORD their God; so He delivered them into the hands of Sisera the military commander of Hazor, into the hands of the Philistines, and into the hands of the king of Moab; and these made war upon them. (10) They cried to the LORD, 'We are guilty, for we have forsaken the LORD and worshiped the Baalim and Ashtaroth. Oh, deliver us from our enemies and we will serve You.' (11) And the LORD sent Jerubbaal and Bedan and Jephthah and Samuel, and delivered you from the enemies around you; and you dwelt in security. (12) But when you saw that Nahash king of the Ammonites was advancing against you, you said to me, 'No, we must have a king reigning over us'—though the LORD your God is your King. (13) "Well, the LORD has set a king over you! Here is the king that you have chosen, that you have asked for. (14) "If you will revere the LORD, worship Him, and obey Him, and will not flout the LORD's command, if both you and the king who reigns over you will follow the LORD your God, [well and good]. (15) But if you do not obey the LORD and you flout the LORD's command, the hand of the LORD will strike you as it did your fathers. (16) "Now stand by and see the marvelous thing that the LORD will do before your eyes. (17) It is the season of the wheat harvest. I will pray to the LORD and He will send thunder and rain; then you will take thought and realize what a wicked thing you did in the sight of the LORD when you asked for a king." (18) Samuel prayed to the LORD, and the LORD sent thunder and rain that day, and the people stood in awe of the LORD and of Samuel. (19) The people all said to Samuel, "Intercede for your servants with the LORD your God that we may not die, for we have added to all our sins the wickedness of asking for a king." (20) But Samuel said to the people, "Have no fear. You have, indeed, done all those wicked things. Do not, however, turn away from the LORD, but serve the LORD with all your heart. (21) Do

וּבְיַד־פָּלִשְׁתִּים וּבִיַד מֱלֶךְ מוֹאַב וַיֵּלַחֲמְוּ בַם: (י) וַיִּזעַקוּ אַל־יִהוַה (ויאמר) [ויִאמְרוּ] חַטַאנוּ כֵּי עַזְּבִנוּ אֵת־יִהֹוָה וַנַּעַבִּד אַת־הַבְּעַלֵים וָאָת־הַעַשְׁתַּרִוֹת וְעַהַּה הַצִּילֵנוּ מַיַד איבינוּ וְנַעַבְדֵּךַ: (יא) וַיִּשְׁלַח יְהוַה אַת־יִרְבַּעַל וָאָת־בִּלַן וָאֵת־יִפְתַּח ואת־שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מְּסַבְּיב וַתִּשְבוּ בֵּטַח: (יב) וַתְרָאוּ כִּי־נַחֵّש מֶלֶךְ בָּנֵי־עַמּוֹן בָּא עַלֶיכֶם וַתִּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מֵלֶךְ יִמְלְדְ עַלֵינוּ וַיהֹוָה אֱלֹהֶיכֵם מַלְכָּכֵם: (יג) וְעַתַּה הָנֵּה הַמֵּלֶךְ אֲשֵׁר בַּחַרַתַם אַשר שאַלתַם וְהַנָּה נַתַן יהוה עַלֵיכֵם מֵלֶך: (יד) אָם־תִּירִאָּוּ אֵת־יִהֹוָה וַעֲבַדְתֵּם אֹתוֹ וּשִׁמַעְתֵּם בִּקוֹלוֹ וְלָא תַמְרִוּ אַת־פּי יָהֹוָה וָהִיתָם גַּם־אַתָּם וְגַם־הַמַּלֹךְ אַשֵר מַלֵּךְ עַלִילֶם אַחַר יִהֹוָה אֵלְהִיכֵם: (טו) וְאָם־לָא תִשְׁמִעוֹּ בִּקְוֹל יִהֹוָה וּמְרִיתֵם אַת־פֵּי יִהֹוָה וְהַיִּתָה יַד־יִהֹוָה בַּכֵם ובַאַבתִיכַם: (טז) גַם־עַתַּה הָתַיַצְבַוּ וּרָאוּ את־הַדָּבַר הַגַּדוֹל הַזָּה אַשר יְהֹוָה עשה לעיניכם: (יז) הַלְוֹא קצִיר־חָטִים הַיּוֹם אַקרא אַל־יִהוָה וְיַתוֹ קלות וּמְטֵר וּדְעוּ וּרָאוּ כִּי־רַעַתְכֵם רַבַּה אָשֵׁר עַשִּׁיתָם בְּעִינֵי יָהֹוָה לְשָׁאוֹל לַכֵם מֵלֶך: {ס} (יח) וַיָּקרָא שָמוּאֵל אֱל־יִהוֹה וַיָּתֵן יִהֹוָה קֹלְת וּמַטֵר בַּיִּוֹם הַהָּוֹא וַיִּירַא כַל־הַעֵּם מְאֶד את־יהוה ואת־שמואל: (יט) ויאמרו כַל־הַעָּם אָל־שָמוּאֵל הַתְפַּלֵל בַּעַד־עבַדִיך אַל־יָהוָה אַלהידְּ וְאַל־נַמִוּת כִּי־יַסְפְנוּ על־כּל־חטאתינוֹ רעה לשאל לנו מלך: (כ) וַיֹּאמר שִמוּאֵל אֵל־הַעַם אַל־תִּירָאוּ אַתֵּם עַשִּׁיתֶם אֵת כַּל־הַרַעַה הַזְּאֹת אַדְּ אַל־תַּסוּרוֹ מֶאָחֲרֵי יִהוָֹה וַעַבַדְתֵּם אַת־יִהֹוָה בַּכַל־לְבַבַכֵם: (כא) וְלָא תַּסְוּרוּ כֵּין אַחַרֵי הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לְא־יוֹעֵילוּ וִלְא יַצֵּילוּ כִּי־תִהוּ הַמַּה: (כב) בָּי לָא־יִטִּשׁ יִהֹוָהֹ אֵת־עַמֹּוֹ בַּעַבור שָמוֹ הַגַּדוֹל כִּי הוֹאֵיל יְהוֹה לַעשׂוֹת אַתְכֵם לְוֹ לְעַם: not turn away to follow worthless things, which can neither profit nor save but are worthless. (22) For the sake of His great name, the LORD will never abandon His people, seeing that the LORD undertook to make you His people.

